

Forslag

til

Lov om ændring af lov om sygehusvæsenet m. v.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 27. marts 1973.*)

§ 1.

I lov nr. 237 af 4. juni 1969 om sygehusvæsenet foretages følgende ændringer:

1. Efter § 7 indsættes:

„Kapitel I a.

Berettigede personer og ydelseernes omfang.

§ 7 a. Hver kommune yder vederlagsfri behandling på sine sygehuse og de i § 9 omhandlede institutioner til personer, der enten

- 1) har bopæl i kommunen, jfr. dog stk. 2, eller
- 2) har bopæl andetsteds her i landet, jfr. dog stk. 2, men som midlertidigt opholder sig i kommunen, såfremt hensigten med opholdet ikke har været at opnå sygehusbehandling og patienten ikke tåler at flyttes til et sygehus i bopælskommunen eller i øvrigt trænger til øjeblikkelig hjælp.

Stk. 2. Personer, der tilflytter fra Færøerne eller Grønland, har ret til den i stk. 1 omhandlede vederlagsfri behandling på vedkommende kommunes sygehusvæsen straks efter tilflytningen. Personer, der tilflytter fra udlandet, har først ret til disse ydelser 6 uger efter tilflytningen. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne persongrupper får adgang til de i stk. 1 omhandlede ydelser umiddelbart efter tilflytningen eller efter kortere tids ophold end 6 uger.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan fastsætte

regler, hvorefter der ydes personer med bopæl på Færøerne, i Grønland eller i udlandet, som midlertidigt opholder sig her i landet, vederlagsfri behandling på kommunale sygehuse og de i § 9 omhandlede institutioner.

Stk. 4. Indenrigsministeren kan endvidere fastsætte regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår behandling kan ydes til udsendt personale ved diplomatiske og konsulære repræsentationer her i landet og sådanne personers familiemedlemmer.

Stk. 5. Når de i stk. 1-4 nævnte personer med samtykke af sygehusvæsenet i bopælskommunen eller på det midlertidige opholdssted behandles ved en fremmed kommunes sygehusvæsen, herunder de i § 9 nævnte institutioner, behandles patienten på samme vilkår som ved sygehusvæsenet i bopælskommunen eller på det midlertidige opholdssted, idet dog den kommune, der yder behandlingen, kan afkræve bopælens eller det midlertidige opholdssteds kommune de hermed forbundne udgifter.

Stk. 6. Hvor særlige forhold taler herfor, kan indenrigsministeren fastsætte regler om, at enhver kommune vederlagsfrit skal yde visse behandlinger, uanset hvor patienten bor.

Stk. 7. Uanset bestemmelserne i stk. 1-6 kan indenrigsministeren fastsætte regler om, at der i særlige tilfælde opkræves betaling for visse behandlinger og ydelser eller for behandling på visse institutioner.

§ 7 b. Til personer, der i medfør af § 7 a, stk. 1, 2 og 5, har ret til vederlagsfri be-

Indenrigsmin. 5. kt. j. nr. 5000-26/72.

*) Se FT: 2233, 2797, 5051, 5121; A. 2735; B. 1065. Lov nr. 154 af 31. marts 1973.

77 Vedtagne lovforslag m. m. (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).